31992R0443

27.2.1992. EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS L 52/1

PADOMES REGULA (EEK) Nr. 443/92
(1992. gada 25. februāris)
par finansiālu un tehnisku palīdzību Āzijas un Latīņamerikas jaunattīstības valstīm un ekonomisku sadarbību ar tām

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 235. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumus (1),

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu (2),

tā kā Kopiena kopš 1976. gada ir īstenojusi finansiālas un tehniskās sadarbības politiku ar Āzijas un Latīņamerikas (ALA) jaunattīstības valstīm un nesen uzsākusi arī ekonomisko sadarbību ar šīm valstīm; tā kā šīs sadarbības formas ir vispārējas politikas daļa sadarbībā ar jaunattīstības valstīm kopumā, kura ietver to tirdzniecības paplašināšanu, ar attiecīgo starptautisko organizāciju veiktiem atbilstošiem pasākumiem un īpašiem pasākumiem, piemēram, Kopienas vispārējo prioritāšu sistēmu, iekļaujot to daudzpusējā tirdzniecības sistēmā;

tā kā pašreizējais Eiropas veidošanas process un Kopienas pieaugošā ietekme jaunattīstības valstīs visā pasaulē, ievērojot Kopienas pasākumu komplementaritāti, attaisno savstarpēji izdevīgu ekonomisku sadarbību un Kopienas attīstības atbalstu Āzijas un Latīņamerikas jaunattīstības valstīm, sadarbības paplašināšanu citās abu reģionu valstīs un sektoros, šādas politikas finansējuma palielināšanu un cenšas nodrošināt tās labāku pielāgojamību katra reģiona valstu un lokālajām vajadzībām;

tā kā Eiropas Padome vairākkārt apstiprinājusi Kopienas politisko gatavību pastiprināt sadarbību ar tiem pasaules reģioniem, kuru attīstības līmenis vēl arvien ir nepietiekams, panākot to Kopienas un tās dalībvalstu palielinātu, saskaņotu un daudzpusēju darbību;

tā kā Eiropas Padome, kas 1991. gada 28. un 29. jūnijā sanāca Luksemburgā, lūdza Kopienai un tās dalībvalstīm ar Kopienas sadarbības politiku un, iekļaujot ekonomikas un sadarbības līgumos ar trešajām valstīm cilvēka tiesību klauzulas, aktīvi veicināt cilvēka tiesību ievērošanu un nediskriminējošu visu cilvēku vai grupu piedalīšanos sabiedrības dzīvē, sevišķi paturot prātā sieviešu lomu;

tā kā Eiropas Parlaments vairākos gadījumos ir detalizēti izskatījis minētos jautājumus un aicinājis pastiprināt sadarbību un pārskatīt pašreizējos tiesību aktus, lai nodrošinātu, ka atbalsts ir iedarbīgāks un caurskatāmāks;

tā kā 1991. gada 4. februārī Padome ir pieņēmusi galīgos secinājumus par pamatnostādnēm sadarbībai ar Āzijas un Latīņamerikas jaunattīstības valstīm, iekļaujot konkrētas prioritātes un sektorus, kam pievēršama uzmanība un kuriem vēlams palielināt piešķiramos līdzekļus, paredzot uzsākt vidēja termiņa piešķiramo līdzekļu indikatīvu plānošanu;

tā kā gan Eiropas Parlaments, gan Padome, apstiprinot tradicionālās darbības jomas, ir apzinājuši jaunas prioritātes, kas konkrēti attiecas uz vidi, attīstības humānajām dimensijām un vajadzību pēc ekonomiskas sadarbības, kam jānotiek Kopienas un partnervalstu savstarpējās interesēs;

tā kā jāpieņem tiesību normas, kas nosaka finansējumu šai regulā minētam un citam atbalstam Āzijas un Latīņamerikas jaunattīstības valstīm;

tā kā šajā regulā paredzētā atbalsta un cita atbalsta īstenošanai Āzijas un Latīņamerikas jaunattīstības valstīm sākotnējā, piecu gadu laika posmā (1991–1995) novērtētie līdzekļi ir 2 750 miljoni ECU;

(1) OV C 119, 4.5.1991., 6. lpp. un OV C 284, 31.10.1991., 4. lpp.
(2) OV C 267, 14.10.1991., 35. lpp.

tā kā finansēšanas laika posmam no 1991. līdz 1992. gadam novērtētie līdzekļi pašreizējā finanšu plānā ir 1 069,8 miljoni ECU;

tā kā summas, kas jāiegulda atbalsta finansēšanai laika posmā no 1993. līdz 1995. gadam, būtu jāiekļauj pastāvošajā Kopienas finanšu sistēmā un tā kā Āzijas un Latīņamerikas jaunattīstības valstīm attiecībā uz budžetu no 1993. līdz 1995. gadam jādod tā pati prioritāte, kāda tām bija laika posmā no 1991. līdz 1992. gadam;

tā kā Kopienas atbalsta apjoms laika posmam pēc 1995. gada būtu jānosaka saskaņā ar spēkā esošajām procedūrām;

tā kā būtu jāpieņem noteikumi, kas attiecas uz finansiālās un tehniskās palīdzības vadību un ekonomisko sadarbību ar Āzijas un Latīņamerikas jaunattīstības valstīm;

tā kā iz jāatceļ Kopienas 1981. gada 17. februāra Regula (EEK) Nr. 442/81 par finansiālo un tehnisko palīdzību neasociētajām jaunattīstības valstīm [1];

tā kā Līgums neparedz citas īpašas rīcības pilnvaras šās regulas pieņemšanai, kā vienīgi tās, kas ir 235. pantā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Kopiena turpina un paplašina Kopienas sadarbību ar Āzijas un Latīņamerikas jaunattīstības valstīm, še turpmāk "ALA jaunattīstības valstis", kuras nav parakstījušas Lomes Konvenciju un negūst labumu no Kopienas sadarbības politikas ar Vidusjūras reģiona trešām valstīm. Šī sadarbība, kas notiek papildus palīdzībai no dalībvalstīm, ietver palīdzību finansiālai un tehniskai attīstībai un ekonomiskajai sadarbībai. Šai sakarā Kopiena galveno nozīmi piešķir cilvēka tiesību veicināšanai, demokratizācijas procesa atbalstam, taisnīgai pārvaldībai, vides aizsardzībai, tirdzniecības liberalizācijai un kultūras jomas nostiprināšanai, savstarpējās interesēs attīstot sarunas par politiskiem, ekonomiskiem un sociāliem jautājumiem.

2. pants

Kopienas attīstības un sadarbības politiku mērķis ir humāna attīstība.

Apzinoties, ka cilvēka tiesību, pamatbrīvību un demokrātijas principu ievērošana un īstenošana ir priekšnoteikums reālai un ilgstošai ekonomiskai un sociālai attīstībai, Kopiena pastiprināti atbalsta tās valstis, kas visvairāk cenšas ievērot šos principus, jo sevišķi pozitīvu iniciatīvu īstenošanai.

Ja notiek būtiski un ilgstoši cilvēka tiesību un demokrātijas principu pārkāpumi, Kopiena groza vai pat pārtrauc sadarbību ar attiecīgajām valstīm, ierobežojot sadarbību līdz konkrētiem pasākumiem, no kuriem gūst tiešu labumu tikai tās iedzīvotāju daļas, kurām tā vajadzīga.

3. pants

Visas ALA jaunattīstības valstis ir tiesīgas uz finansiālu un tehnisku palīdzību, kā arī sadarbību ekonomikas jomā. Atbalsta saņēmēji un sadarbības partneri drīkst būt ne tikai valstis un reģioni, bet arī decentralizētas valsts varas institūcijas, reģionālas organizācijas, valsts iestādes, vietējās vai tradicionālās kopienas, privātas iestādes un uzņēmumu (uzņēmējsabiedrību) īpašnieki, to skaitā kooperatīvi un nevalstiskas organizācijas. Katras valsts un reģiona vajadzības un prioritātes ņem vērā, piešķirot palīdzību, kas attiecas uz šo regulu.

Finansiālā un tehniskā palīdzība

4. pants

Finansiālā un tehniskā palīdzība pirmkārt ir paredzēta trūcīgāko valstu iedzīvotājiem abos reģionos, īstenojot projektus un programmas jebkurā sektorā, kur Kopienas atbalstam varētu būt nozīmīga loma. Pasākumus veic jo īpaši tādās jomās, kurām ir sarežģīti mobilizēt valsts iekšējos, ekonomiskos un cilvēkresursus, bet kas ir stratēģiski svarīgas vai nu attiecīgo valstu attīstībai, vai starptautiskās kopienas kā viena veseluma aspektā.

5. pants

Finansiālā un tehniskā palīdzība ir prioritāra lauku sektora attīstībai un pārtikas drošības līmeņa palielināšanai. Attiecībā uz šo aspektu, citos attīstības instrumentos integrēts pārtikas atbalsts var palīdzēt izpildīt šā atbalsta veida īpašo lomu un uzdevumus. Kopienas atbalstam lauku sektorā jāietver arī pasākumi nelielās pilsētās, kas apkalpo lauku rajonus, lai veicinātu nodarbinātību. Jāņem vērā arī privātā sektora, tai skaitā arī mazo un vidējo uzņēmumu, ekonomiskās, tiesiskās un sociālās vides uzlabošanās.

Vides un dabas resursu aizsardzība un stabila attīstība ir ilgtermiņa prioritātes. 10 % atbalsta apjoma laika posmā no 1991. līdz 1995. gadam, tā kā tas ir caurmēra aprēķinātais atbalsta apjoms, rezervē projektiem, kas īpaši paredzēti vides un jo sevišķi tropisko mežu aizsardzībai.

Turklāt ņem vērā visas darbības vides un dabas resursu aizsardzībai.

[1] OV L 48, 21.2.1981., 8. lpp.

Īpaša uzmanība jāpievērš narkotiku apkarošanas pasākumiem. Kopienas sadarbība ar ALA jaunattīstības valstīm, lai veicinātu cīņu ar narkotikām ir jāpalielina, risinot sarunas vispārīgākā [narkotiku] ražotājvalstu ekonomiskās attīstības un to sadarbības ar Eiropas Kopienu kontekstā. Šī sadarbība ietver pasākumus, kas saistīti gan ar humāno palīdzību, gan attīstības atbalstu.

Visās darbības jomās ietilpst attīstības humānā dimensija, tā kā šāds ir šīs sadarbības formas mērķis.

Attīstības kultūras dimensija jāsaglabā kā pastāvīgs mērķis visām ar Kopienu saistītajām darbībām un programmām.

Atbalsts tātad cita starpā piešķirams īpašiem projektiem, kas saistīti ar demokrātijas veicināšanu, taisnīgu pārvaldību un cilvēka tiesībām.

Turklāt jārūpējas ne tikai par to, lai šo projektu un programmu radītajām pārmaiņām nebūtu nelabvēlīga ietekme uz sieviešu stāvokli un lomu [sabiedrībā], bet, tieši pretēji, lai tiktu veikti īpaši pasākumi un pat īstenoti projekti, lai uz līdztiesības pamatiem palielinātu viņu aktīvo līdzdalību ražošanas procesos un to rezultātos, kā arī sabiedriskā darbībā un lēmumu pieņemšanā.

Īpašu uzmanību pievērš arī bērnu aizsardzībai.

Etniskās minoritātes ir pelnījušas īpašu uzmanību ar pasākumiem, kas paredzēti to dzīves apstākļu uzlabošanai, vienlaikus respektējot to kultūras identitāti.

Īpašu uzmanību pievērš demogrāfijas jautājumiem, it īpaši saistībā ar iedzīvotāju pieaugumu.

Piešķirot Kopienas atbalstu attīstības projektiem un programmām, jāņem vērā makroekonomiskās un sektorālās problēmas, veicinot darbības, kas ietekmē ekonomikas struktūru uzlabošanu, sektorpolitiku un institūciju attīstību. Lai palielinātu to iedarbīgumu un sasniegtu lielāku sinerģiju, jāmeklē dialoga un sadarbības iespējas ar attiecīgajām starptautiskajām institūcijām un abpusējiem finansētājiem.

Atbalsts jaunattīstības valstu institūcijām, lai nostiprinātu to spēju vadīt attīstības politikas un projektus, ir darbības joma, kas attīstības procesā varētu iegūt stratēģisku nozīmi.

Tādēļ ir svarīgi uzturēt pienācīgu dialogu starp jaunattīstības valstīm un Kopienu.

Reģionālo sadarbību starp jaunattīstības valstīm uzskata par prioritāru finansiālās un tehniskās palīdzības jomu jo sevišķi šādās nozarēs:

— sadarbība vides jautājumos,

— reģionālās tirdzniecības attīstība,

— reģionālo institūciju nostiprināšana,

— atbalsts reģionālajai integrācijai un kopīgas politikas un darbību noteikšanai starp jaunattīstības valstīm,

— reģionālie komunikāciju līdzekļi, it īpaši attiecībā uz standartiem, tīkliem un pakalpojumiem, to skaitā telekomunikācijām,

— pētījumi,

— izglītība,

— lauku attīstība un pārtikas drošība,

— sadarbība enerģētikas sfērā.

Atbalstu daļēji drīkst izlietot atjaunošanas un rekonstrukcijas darbiem pēc visa veida katastrofām un katastrofu profilakses pasākumiem.

6. pants

Finansiālu un tehnisku palīdzību sniedz relatīvi attīstītākām ALA jaunattīstības valstīm, it sevišķi šādās īpašās jomās un gadījumos:

— demokrātijas un cilvēka tiesību veicināšana,

— dabas katastrofu profilakse un rekonstrukcijas darbi tūlīt pēc tām,

— cīņa pret narkotikām,

— vides un dabas resursi,

— institūciju, it īpaši valsts varas iestāžu nostiprināšana,

— pilotshēmu izveide, lai palīdzētu īpaši nelabvēlīgā situācijā esošiem iedzīvotāju slāņiem, it sevišķi lielu pilsētu aglomerācijās,

— reģionālā sadarbība un integrācija, īpašu uzmanību pievēršot reģionālajai sadarbībai un integrācijas shēmām, kas ļauj izveidot partnerattiecības starp trūcīgām un relatīvi attīstītām valstīm.

Ekonomiskā sadarbība

7. pants

Ar ekonomisko sadarbību, kuras mērķis ir kalpot Kopienas un tās partnervalstu savstarpējām interesēm, veicina ALA jaunattīstības valstu attīstību, palīdzot tām nostiprināt institucionālo spēju, lai radītu labvēlīgāku vidi ieguldījumiem un attīstībai un visiedarbīgāk izmantotu plāna, kas tām rodas, pieaugot starptautiskajai tirdzniecībai, tajā skaitā arī Eiropas vienotajam tirgum, kā arī veicinot visu dalībvalstu uzņēmēju, tehnoloģiju un praktiskās pieredzes lomas nostiprināšanos, it sevišķi privātajā sektorā un mazos un vidējos uzņēmumos.

Ekonomiskās sadarbības mērķis konkrēti ir radīt paļāvības gaisotni, atbalstot tās valstis, kas piekopj makroekonomikas un struktūrpolitikas, kas ir atvērtas tirdzniecībai un ieguldījumiem un veicina tehnoloģiju izplatīšanu, it īpaši nodrošinot intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību.

8. pants

Ekonomiskā sadarbība ietver trīs sektorus:

1. Zinātniskā un tehnoloģiskā potenciāla un vispārēja ekonomiskās, sociālās un kultūrvides uzlabošanu, ieviešot izglītības shēmas un nodrošinot praktiskās pieredzes izplatīšanu. Zinātnisko un tehnoloģisko sadarbību, tajā skaitā augsta līmeņa tehnoloģiju programmu nozarē, drīkst veicināt, īstenojot arī ilggadīgas izpētes bāzes programmas, kā arī Līguma 130.N panta noteikumiem. Ekonomisko sadarbību galvenokārt vada administratīvie darbinieki, lēmēji ekonomikas jomā un instruktori, un tā aptver visas ekonomikas, zinātnes un tehnikas nozares, it īpaši enerģētiku, rūpniecības un pilsētu ekoloģiju un pakalpojumu tehnoloģiju. Ar to būtu jāveicina sakari starp abu pušu institūtiem un pētniecības centriem, ņemot vērā to spējas ātri apgūt praktisko pieredzi un modernās tehnoloģijas, lai tās izplatītu saņēmējvalstī;

2. Institūciju struktūras uzlabošanu, pēc kuras jāseko ciešākam dialogam ar partneriem, lai attīstībai radītu labvēlīgāku ekonomisko, likumdošanas, administratīvo un sociālo klimatu.

3. Atbalstu uzņēmumiem, piemēram, veicinot tirdzniecību, izglītību un tehniskās palīdzības shēmas, nodibinot kontaktus starp uzņēmumiem un ieviešot shēmas šādas sadarbības veicināšanai.

Reģionālo sadarbību jāuzskata par svarīgu sektoru ekonomiskās sadarbības aspektā, it īpaši attiecībā uz:

— sadarbību rūpniecības ekoloģijas jomā,

— reģionālo tirdzniecību,

— reģionālajām ekonomiskās integrācijas institūcijām,

— reģionālo politiku,

— saziņas līdzekļiem, to skaitā telekomunikācijām,

— pētījumiem un izglītību,

— sadarbību enerģētikas jomā,

— industriālo sadarbību.

Īstenošanas procedūras

9. pants

Finansiālo un tehnisko palīdzību un izdevumus ekonomiskajai sadarbībai galvenokārt nodrošina dotāciju veidā, ko finansē no Eiropas Kopienu vispārējā budžeta.

Kur vien iespējams, katram mērķim, valstij vai attiecīgi reģionam ievieš piecu gadu indikatīvo plānošanu.

Ar lielākas koordinācijas palīdzību meklē kopfinansējuma iespējas ar dalībvalstīm vai citiem līdzekļu piešķirējiem. Jāsaglabā atbalsta Kopienas raksturs.

10. pants

1. Kopienas atbalsta finansējums, kas minēts 9. pantā, attiecas uz sākotnējo, piecu gadu laika posmu (1991.-1995.).

2. Kopienas finansējuma apjoms, kas vajadzīgs atbalsta īstenošanai, ir novērtēts uz 2 750 miljoniem ECU, 10 % no tā piešķir vides un jo sevišķi tropisko mežu aizsardzībai. 1988. līdz 1992. gada finanšu plānā laika posmam no 1991. līdz 1992. gadam paredz 1 069,8 miljonus ECU.

Atbalsta apjomu laika posmam no 1993. līdz 1995. gadam iekļauj spēkā esošajā Kopienas finanšu struktūrā.

3. Budžeta iestāde nosaka katram finanšu gadam pieejamo līdzekļu sadalījumu, ņemot vērā saprātīgas finansu vadības principus, kas minēti 2. pantā Finanšu regulā, kas piemērojama Eiropas Kopienu vispārējam budžetam.

4. Atbalsta apjomu tālākajam laika posmam, uz ko attiecas šī regula, nosaka saskaņā ar spēkā esošajām procedūrām.

11. pants

Finansiālā un tehniskā palīdzība drīkst aptvert visas izmaksas ārvalstu valūtā, kā arī vietēja rakstura izmaksas projektu un programmu, to skaitā, ja vajadzīgs, integrēto programmu un sektoru projektu īstenošanai.

Konkrēti, drīkst segt ekonomiskās sadarbības pasākumu, izglītības un pētījumu programmu un attīstības projektu un programmu uzturēšanas un darbības izmaksas. Tomēr, izņemot izglītības un pētījumu programmas, šādas izmaksas drīkst segt tikai sākuma posmā un pakāpeniski samazinot atbalsta apjomu.

Sistemātiski jātiecas panākt partneru (valstu, vietējo kopienu, uzņēmumu un individuālo saņēmēju) piedalīšanos, it īpaši finansējuma ziņā, to iespēju robežās un atbilstoši katras darbības raksturam.

Ar Kopienas finansējumu nesedz nodokļu un nodevu maksājumus, kā arī līdzekļus zemes iegādei.

Izpētes izmaksas, kā arī īstermiņa un ilgtermiņa ekspertu pieaicināšanas izdevumus, lai palīdzētu atbalsta saņēmējiem un Komisijai noteikt vispārīgu politiku, noteikt un sagatavot darbības, kā arī kontrolēt un novērtēt tās, parasti sedz no Kopienas līdzekļiem, vai nu kā finansējuma daļu individuālām darbībām, vai atsevišķi.

12. pants

1. Daļu finansiālās un tehniskās palīdzības un ekonomiskās sadarbības līdzekļu rezervē pasākumiem, kas jāveic ārkārtējos apstākļos, it īpaši projektiem, lai veicinātu rekonstrukcijas darbus pēc katastrofām, kā arī lai varētu nodrošināt neparedzētas prioritātes, it īpaši valstīs, kurās iepriekš cilvēka tiesību stāvoklis un citi politiskie apstākļi liedza Kopienai piešķirt atbalstu. Budžeta iestādei nosakot līdzekļu ikgada sadalījumu, šim mērķim atvēl ne vairāk kā 15 % līdzekļu.

2. Visus nepiešķirtos līdzekļus, kuru apjoms vienāds ar 15 % no ikgadējā līdzekļu sadalījuma, tā paša gada 31. jūlijā atbrīvo, lai tos varētu izmantot citiem mērķiem.

13. pants

Visas dalībvalstu fiziskās un juridiskās personas uz līdztiesīgiem noteikumiem var uzaicināt piedalīties konkursos un noslēgt pirkšanas un citus līgumus.

Attiecībā uz finansiālo un tehnisko palīdzību, šādu dalību parasti izvērš saņēmējvalstī un to attiecīgos gadījumos drīkst izvērst arī citās jaunattīstības valstīs.

Izņēmuma gadījumos, kas ir pienācīgi pamatoti, īpašiem komponentiem var izmantot citas izcelsmes valstis.

14. pants

Atbalsta projekti un programmas, kurām Kopienas finansējums pārsniedz 1 miljonu ECU, kā arī visas būtiskās pārmaiņas un iespējamos apstiprināto projektu un programmu līdzekļu pārtēriņus, kas pārsniedz 20 % no sākotnēji paredzētās summas, apstiprina saskaņā ar 15. panta 3. punktā noteikto procedūru.

Tāda pati procedūra piemērojama, pieņemot tiesību aktus, kas vajadzīgi, lai noteiktu:

— ilggadīgās indikatīvās pamatnostādnes, kas attiecas uz galvenajām partnervalstīm,

— sadarbības jomas atbilstoši sadarbības priekšmetam vai sektoram.

15. pants

1. Komisija nodrošina finansiālās un tehniskās palīdzības un ekonomiskās sadarbības vadību.

2. Komisijai palīdz komiteja, ko veido dalībvalstu pārstāvji un kuras priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis.

3. Komisijas pārstāvis iesniedz komitejai veicamo pasākumu projektu. Komisija sniedz atzinumu par projektu laikā, ko priekšsēdētājs var noteikt atkarībā no jautājuma steidzamības. Atzinumu sniedz saskaņā ar vairākumu, kas paredzēts Līguma 148. panta 2. punktā gadījumiem, kad Padome pieņem lēmumus pēc Komisijas ierosinājuma. Komitejā dalībvalstu pārstāvju balsis vērtē tā, kā noteikts minētajā pantā. Priekšsēdētājs nebalso.

Komisija pieņem paredzētos pasākumus, ja tie ir saskaņā ar komitejas atzinumu.

Ja paredzētie pasākumi nav saskaņā ar komitejas atzinumu vai ja šāds atzinums nav sniegts, Komisija nekavējoties iesniedz Padomei priekšlikumus par paredzētajiem pasākumiem. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu vairākumu.

Ja viena mēneša laikā Padome nav pieņēmusi lēmumu, Komisija pieņem ierosinātos pasākumus.

4. Komisija regulāri, vismaz reizi gadā nosūta dalībvalstīm visu informāciju, kāda tai pieejama par zināmajiem sektoriem, projektiem un darbībām, ko varētu atbalstīt saskaņā ar šo regulu.

5. Turklāt komiteja informācijas apmaiņas ceļā veic Kopienas sadarbības shēmu un dalībvalstu uzsākto abpusējo shēmu saskaņošanu.

16. pants

Komisijas iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei šīs regulas īstenošanas gada pārskatu. Pārskats atspoguļo budžeta izmantošanu attiecībā uz saistībām un maksājumiem, kā arī tajā parādīti projekti un programmas, kas finansēti šā gada laikā.

Pārskatā iekļauj, ciktāl tas iespējams, šā finanšu gada laikā valstu līmenī iesaistītos līdzekļus. Tajā ir arī īpašas, sīkas ziņas (uzņēmumi, valsts utt.) par līgumiem, kas piešķirti projektu un programmu īstenošanas nolūkos.

Turklāt, piecu gadu laika posma beigās, Komisija iesniedz visaptverošu ziņojumu, kurā parādīti kārtējā novērtējuma rezultāti, kas ticis veikts, lai parādītu ne tikai projektu un programmu īstenošanas veidu, bet arī ieteikumi, kā saglabāt vai grozīt atbalsta pamatnostādnes.

17. pants

1. Ar šo atceļ Regulu (EEK) Nr. 442/81.

2. Visas atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

18. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publikācijas dienas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 1992. gada 25. februārī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

Vitor MARTINS